

266

ZARZĄDZENIE MINISTRA ŁĄCZNOŚCI

z dnia 17 sierpnia 1966 r.

w sprawie wypadków i warunków udzielania zaliczek na poczet dostaw i usług świadczonych przez niektóre przedsiębiorstwa resortu łączności.

Na podstawie art. 6 ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o rozliczeniach pieniężnych jednostek gospodarki uspołecznionej (Dz. U. Nr 44, poz. 215) oraz § 1 ust. 2 uchwały nr 247 Rady Ministrów z dnia 28 września 1965 r. w sprawie udzielania zaliczek na poczet dostaw i usług przez jednostki gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski Nr 55, poz. 286) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Państwowemu przedsiębiorstwu „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” mogą być udzielane zaliczki (przedpłaty) na poczet:

- 1) abonamentu łączy telekomunikacyjnych,
- 2) abonamentu radiofonii przewodowej,
- 3) zryczałtowanych opłat za przesyłki listowe.

2. Zaliczki mogą być udzielane za okres kwartalny, półroczny lub roczny.

§ 2. 1. Przedsiębiorstwom zgrupowanym w Zjednoczeniu Transportu Samochodowego Łączności mogą być udzielane przez odbiorców z resortu łączności zaliczki na poczet opłat za usługi przewozowe.

2. Zaliczki nie mogą przekraczać planowych opłat za dziesięciodniowe przewozy.

3. Zaliczki regulowane są przez odbiorców za pomocą czeków nie limitowanych.

§ 3. 1. Przedsiębiorstwom podporządkowanym Centralnemu Zarządowi Upowszechnienia Prasy i Książki „Ruch” mogą być udzielane zaliczki na poczet prenumeraty prasy krajowej i zagranicznej.

2. Długość okresów, na które mogą być udzielane zaliczki (przedpłaty na prenumeratę), określona jest w cenniku dzienników i czasopism wydawanym przez Centralny Zarząd Upowszechnienia Prasy i Książki „Ruch”.

3. Przedsiębiorstwa podporządkowane Centralnemu Zarządowi Upowszechnienia Prasy i Książki „Ruch” są zwolnione od obowiązku wystawiania faktur przy sprzedaży prasy prenumeratom.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Łączności: w. z. *K. Kozłowski*

267

ZARZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 15 września 1966 r.

w sprawie uprawnień uczestników ochotniczych hufców pracy Związku Młodzieży Socjalistycznej i Związku Młodzieży Wiejskiej w zakresie odbywania służby wojskowej.

W związku z § 12 ust. 1 pkt 1 i 2 uchwały nr 55 Rady Ministrów z dnia 1 marca 1966 r. w sprawie dalszego rozwoju i działalności ochotniczych hufców pracy Związku Młodzieży Socjalistycznej i Związku Młodzieży Wiejskiej (Monitor Polski Nr 11, poz. 75) zarządza się, co następuje:

§ 1. Uczestnicy ochotniczych hufców pracy Związku Młodzieży Socjalistycznej i Związku Młodzieży Wiejskiej, zwanych dalej w skrócie „OHP”, którzy przebywali w tych hufcach przez okres co najmniej 9 miesięcy, korzystają z prawa:

- 1) wyboru rodzaju wojska lub służby podczas stawienia się do poboru, jeżeli posiadają odpowiednią zdolność fizyczną oraz inne kwalifikacje niezbędne do odbywania zasadniczej służby wojskowej w wybranym rodzaju wojska lub służby,
- 2) pierwszeństwa przy werbunku do ochotniczej długoterminowej służby wojskowej, jeżeli są w wieku 17—20 lat życia; posiadają zdolność fizyczną i psychiczną do tej służby, wykształcenie w zakresie ukończonej szkoły podstawowej oraz odpowiednie wartości moralno-polityczne,
- 3) pierwszeństwa przy werbunku do oficerskich szkół zawodowych, technicznych szkół chorążych oraz podoficerskich szkół zawodowych, jeżeli odpowiadają warunkom wymaganym od kandydatów ubiegających się o przyjęcie do tych szkół.

§ 2. 1. Warunkiem korzystania z uprawnień określonych w § 1 jest przedłożenie odpowiednim organom wojskowym zaświadczenia stwierdzającego odbycie przynajmniej 9-miesięcznego okresu pracy w OHP, wystawionego przez właściwą komendę OHP.

2. Zaświadczenie określone w ust. 1 powinno być przez uczestników OHP, którzy zamierzają skorzystać z przysługującego im prawa wyboru rodzaju wojska lub służby (§ 1 pkt 1), przedłożone wojskowemu komendantowi rejonowemu podczas stawienia się do poboru.

3. Uczestnicy OHP ubiegający się o przyjęcie do ochotniczej długoterminowej służby wojskowej albo do szkół wojskowych (§ 1 pkt 2 i 3) dołączają zaświadczenie określone w ust. 1 do podania wnoszonego przez nich w tej sprawie do właściwych organów wojskowych.

§ 3. 1. Wojskowi komendanci rejonowi, kierując się potrzebami wojska oraz uwzględniając kwalifikacje posiadane przez uczestników OHP, obowiązani są:

- 1) przeznaczać poborowych do odbycia zasadniczej służby wojskowej w wybranych przez nich rodzajach wojsk i służb (§ 1 pkt 1),
- 2) uwzględniać w pierwszej kolejności podania o przyjęcie do ochotniczej długoterminowej służby wojskowej, wnoszone przez uczestników OHP (§ 1 pkt 2).

2. Wojskowi komendanci rejonowi w stosunku do uczestników OHP będących poborowymi lub ochotnikami,

dowódcy zaś jednostek wojskowych w stosunku do uczestników OHP będących żołnierzami zasadniczej służby wojskowej obowiązani są uwzględniać prawo pierwszeństwa uczestników OHP przy werbunku do oficerskich szkół zawodowych, technicznych szkół chorążych i podoficerskich szkół zawodowych (§ 1 pkt 3).

§ 4. Traci moc zarządzenie Ministra Obrony Narodowej z dnia 5 lutego 1959 r. o uprawnieniach uczestników ochotniczych hufców pracy Związku Młodzieży Socjalistycznej w zakresie odbywania służby wojskowej (Monitor Polski Nr 18, poz. 80).

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Minister Obrony Narodowej: *M. Spychalski*
Marszałek Polski

268

ZARZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 7 września 1966 r.

w sprawie ustalenia rejonów, w których dopuszczone jest w 1967 r. sztuczne zakażenie żyta sporyszem.

Na podstawie art. 26 ust. 2 ustawy z dnia 16 lutego 1961 r. o ochronie roślin uprawnych przed chorobami, szkodnikami i chwastami (Dz. U. Nr 10, poz. 55) oraz § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministrów Rolnictwa i Zdrowia z dnia 9 marca 1960 r. w sprawie ochrony żyta przed zakażeniem sporyszem (Dz. U. Nr 17, poz. 99) zarządza się, co następuje:

§ 1. Sztuczne zakażenie żyta sporyszem na warunkach określonych w § 2 pkt 1 i 2 rozporządzenia Ministrów Rolnictwa i Zdrowia z dnia 9 marca 1960 r. w sprawie ochrony żyta przed zakażeniem sporyszem (Dz. U. Nr 17, poz. 99) dozwolone jest w 1967 r. jedynie na terenie:

- a) powiatów: kolskiego, ostrowskiego i wolsztyńskiego województwa poznańskiego,
- b) powiatów: koszalińskiego, sławieńskiego i słupskiego województwa koszalińskiego,
- c) powiatów: goleniowskiego, łobeskiego, nowogardzkiego, stargardzkiego i szczecińskiego województwa szczecińskiego.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa: *M. Jagielski*

269

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU PRACY I PŁAC

z dnia 26 września 1966 r.

w sprawie podstawy wymiaru rent i wysokości składek na ubezpieczenie społeczne dla osób prowadzących zakłady gastronomiczne oraz stacje benzynowe na podstawie umowy zlecenia lub umowy agencyjnej.

Na podstawie § 10 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 września 1966 r. w sprawie ubezpieczenia społecznego osób prowadzących zakłady gastronomiczne oraz stacje benzynowe na podstawie umowy zlecenia lub umowy agencyjnej (Dz. U. Nr 40, poz. 237) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Podstawę wymiaru renty starczej i inwalidzkiej dla osób prowadzących zakłady gastronomiczne oraz stacje benzynowe na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia, zwanych dalej „ubezpieczonymi”, oraz dla osób z nimi współpracujących stanowi przeciętny miesięczny zarobek z okresu:

- 1) ostatnich 5 lat ubezpieczenia,
- 2) faktycznego okresu ubezpieczenia, jeżeli trwało ono krócej niż 5 lat.

2. Podstawę wymiaru renty rodzinnej stanowi:

- 1) w razie śmierci ubezpieczonego lub osoby z nim współpracującej — zarobek, o którym mowa w ust. 1,
- 2) w razie śmierci rencisty — zarobek stanowiący podstawę wymiaru jego renty starczej lub inwalidzkiej.

3. Podstawę wymiaru zasiłku pogrzebowego stanowi:

- 1) w razie śmierci ubezpieczonego, osoby z nim współpracującej lub członka rodziny tych osób — zarobek z ostatniego miesiąca ubezpieczenia,

- 2) w razie śmierci rencisty lub członka jego rodziny — podstawa wymiaru renty.

§ 2. 1. Za zarobek przyjmowany do podstawy wymiaru rent i zasiłku pogrzebowego uważa się zarobek:

- 1) osiągniany faktycznie przez zainteresowanego i stanowiący podstawę wymiaru podatku od wynagrodzeń — jeżeli chodzi o ubezpieczonych rozliczanych na zasadzie prowizji oraz o osoby z nimi współpracujące,
- 2) określony ryczałtowo w kwocie 2.400 zł miesięcznie — jeżeli chodzi o ubezpieczonych rozliczanych na zasadzie ryczałtowanej odpłatności,
- 3) określony ryczałtowo w kwocie 1.300 zł miesięcznie — jeżeli chodzi o osoby współpracujące z ubezpieczonymi, o których mowa w pkt 2.

2. W razie potrzeby przyjęcia do podstawy wymiaru renty lub zasiłku pogrzebowego zarobku z okresu krótszego niż miesiąc, za zarobek miesięczny uważa się:

- 1) 30-krotny zarobek dzienny — jeżeli chodzi o ubezpieczonych rozliczanych na zasadzie prowizji oraz o osoby z nimi współpracujące; za zarobek dzienny uważa się zarobek osiągnięty w danym miesiącu, podzielony przez liczbę dni kalendarzowych z okresu pracy w tym miesiącu,